เรื่องคุยของลูกตอนที่35 สมุดจดการบ้านใครคิดว่าไม่สำคัญ

โพสต์เมื่อ มิ.ย. 10, โพสต์โดย amijung หมวดหมู่ บันทึกลูกรัก

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

. ตอนนี้เริ่มเข้าสู่สัปดาห์ที่ 3. ของการเปิดภาคเรียนชั้นป. 1ของนัตซีและชั้นป.4สำหรับเอมิจัง. สำหรับนัตซีเอง
ชีวิตที่ต้องเปลี่ยนจากเด็กน้อยอนุบาลมาเป็นน้องน้อยป.1 เฟรชชี่ของบรรดาพี่ๆที่โตกว่า บางครั้งเธอก็ยังคิดว่าตัวเองยังเด็กอยู่เลย.
เรื่องการเรียนสมัยที่อยู่อนุบาลเวลาจะเขียนจะระบายสีอย่างไรตามใจตัวเองยังไงก็ได้. แต่ขอบอกว่าเมื่อมาอยู่ที่นี่ สาธิตเกษตร พหุภาษา.
ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้อีกแล้ว ที่นี่ฝึกความเป็นระเบียบ ความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ ความถูกต้องและความสะอาด มีกฎเกณฑ์ต่างๆ.
สิ่งที่บ่งบอกความเป็นตัวตนอธิบายการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างในระหว่างการเรียน สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดก็คือ สมุดจดการบ้านที่เด็กๆ ขาดไม่ได้เลย
ซึ่งจะใช้ตั้งแต่ป.1-6 และจะยกเลิกเมื่อขึ้นม. 1 เนื่องจากโตพอแล้วที่จะรับผิดชอบตัวเองได้

สมุดจดการบ้านเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นสื่ออีกช่องทางที่จะทำให้ผู้ปกครองสามารถสื่อสาร แจ้งข่าวคราวเกี่ยวกับบุตรนักเรียนได้สะดวก
เพราะอาจารย์จะทำการตรวจและอ่านรับทราบทุกครั้งในแต่ละวัน และบอกถึงสิ่งที่เด็กๆและผู้ปกครองต้องรับทราบ ทั้งของใช้ที่ต้องเตรียม
รายงานผลคะแนนการสอบหน่วยของแต่ละวิชา จดหมายต่างๆจากโรงเรียนซึ่งมีเนื้อหารายละเอียด ทั้งติดตารางเรียน.
ใบคำศัพท์ให้มาฝึกท่องจำก่อนจะได้คล่องเวลาเรียนหรือเวลาสอบ. . นอกจากนี้สมุดจดการบ้านยังเป็นเครื่องมือที่สร้างโอกาสให้เด็กๆได้ฝึกคัดลายมือ หัดเขียนวันที่
ขีดเส้นให้ตรง รู้จักกะวรรค เว้น ระยะ ฝึกสะกดคำ ฝึกความมั่นใจในตัวเอง มีความรอบคอบระมัดระวัง เช่นบางคนเขียนหวัด ไม่ตรง เขียนหัวไม่สวย เขียนแล้วลบ
ลบแล้วลบอีก จนกระดาษช้ำ. อย่างตอนแรก นัตซีเองก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมเพื่อนบางคนส่งสมุดจดการบ้านแล้วมีสติกเกอร์สวยๆติดกลับมาในสมุดด้วย
แต่เค้าไม่เคยได้เลย คุณแม่เลยมานั่งพิจารณาดูว่า ที่นัตซีจดการบ้านมาจากโรงเรียน มีบางวันทั้งขีดเส้นใต้ไม่ตรง. เขียนข้อความไม่ครบ. ลบกระดาษไม่สะอาด
เขียนมีรอยทั้งเก่าทั้งใหม่. เลยได้ข้อสรุปว่า ถ้าอยากได้สติ๊กเกอร์สวยๆ สำหรับสะสมแต้มมาติดเหมือนเพื่อนเค้าบ้างก็ต้องทำตามกฎเกณฑ์(
ของอาจารย์ที่ได้รับการบอกกล่าวชี้แจงมาให้ทราบโดยทั่วกันว่า).
สมุดจดการบ้านที่จะพิจารณาให้คำชมโดยมีการสติ๊กเกอร์ให้ในแต่ละวันนั้นต้องเป็นอย่างนี้และครบตามเงื่อนไขทุกข้อดังนี้

1. จดเป็นระเบียบ ลายมือสวยงาม

2. สะอาด

3. ขีดเส้นใต้ตรง ไม่คดงอหยุกหยิก

4. จดครบถ้วน ไม่ขาดตกบกพร่อง

ถ้าทำครบตามนี้ก็รับสติ๊กเกอร์ไปสะสมเพื่อนับในท้ายเทอมว่า
ใครเป็นคนที่เขียนสมุดจดการบ้านได้ดีมากที่สุดในห้องก็จะได้รับรางวัลจากอาจารย์ประจำชั้นเป็นที่ชื่นชอบมากสำหรับเด็กๆที่ชอบท้าชิงรางวัล

นัตซีเองก็ไม่ค่อยได้สติ๊กเกอร์เพราะไม่ค่อยรอบคอบผ่านไป3-4 วันก็ยังไม่ได้ จนตอนท้ายเริ่มเขียนระมัดระวังมากขึ้นเพิ่มความใจใส่และตั้งใจมากขึ้น
พยายามเขียนตัวอักษรให้สวยขึ้นลบกระดาษให้สะอาดขึ้น. เรียกได้ว่า. ใส่ความพยายามลงไปอีก. ถึงจะเริ่มมีสติ๊กเกอร์แปะกลับมาให้ได้มีเฮกันบ้าง.
เหมือนเป็นกำลังใจว่า ทำดีก็ต้องได้เรื่องๆดีตอบแทนกลับมา. สติ๊กเกอร์อาจจะน้อยกว่าเพื่อนๆหลายคนแต่นัตซีก็ไม่ย่อท้อ
พยายามจะฝึกเขียนให้สวยและผิดให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้เพราะไม่อยากมีรอยปากกาแดงๆมาตามเขียนแก้เยอะแยะ.

นัตซีเองก็กำลังอยู่ในช่วงปรับตัว ต้องเปลี่ยนความคิดจากความเป็นเด็กอนุบาลมาเป็นเด็กโต ดิฉันฝึกให้เค้าอ่านตารางเรียนและจัดกระเป๋านักเรียนเองทุกวัน
แล้วดิฉันจะเช็คซ้ำว่าลูกจัดของครบไหม ความเป็นกังวลเกี่ยวกับการเรียนของลูกที่นี่สำหรับดิฉันแล้ว ลดลงเมื่อเทียบกับสมัยที่เอมิจังยังอยู่ตอนป. 1
นัตซีเขียนคล่องกว่า แต่ก็ต้องเพิ่มความรอบคอบเหมือนกัน.
ดิฉันไม่ค่อยได้ตามประกบลูกๆสองคนมากเท่าไหร่แล้วด้วยความสบายใจในส่วนหนึ่งที่ได้สัมผัสมาว่าอาจารย์ดูแลเด็กๆดี รู้ว่าเด็กๆในห้องของตัวเองเป็นอย่างไร
จึงค่อนข้างจะเบาใจในการดูแลของอาจารย์ที่โรงเรียนมากขึ้น

สำหรับเอมินั้นเมื่อเริ่มขึ้นป.4 แล้ว ไม่ต้องเขียนตัวเต็มบรรทัดอีกแล้ว อาจารย์เริ่มอนุญาตให้เขียนแบบครึ่งบรรทัดได้ ทำให้คล่องตัวขึ้นอีกเยอะเลย
ได้มีโอกาสคุยกับอาจารย์ประจำชั้นว่า เด็ก ๆต้องฝึกรับผิดชอบตัวเอง อย่าง เนื้อหาในสมุดจดการบ้านจะน้อยลง. จะจดเฉพาะที่จำเป็นหรือสำคัญจริงๆเท่านั้น
หากเป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถคุยหรือปรึกษาก็ให้เข้าหาอาจารย์เพื่อแจ้งหรือปรึกษาได้เลยไม่ต้องรอเวลาให้เนิ่นนานโดยการเขียนแจ้งในสมุดจดการบ้านไป.
ซึ่งก็ฝึกให้นักเรียนมีความโตทางความคิด ความกล้าพูดการกล้าแสดงออก.
ในส่วนตัวสำหรับคุณแม่แล้วเรื่องอื่นๆเด็กๆต้องฝึกพิจารณาเองและจำเองว่าต้องมีทำอะไรบ้างซึ่งหมายความว่า ต้องฟัง. จำ. คิด. พิจารณา
และรับผิดชอบตัวเองว่าถึงเวลานั้น เวลานี้ ตัวเอง มีภาระหน้าที่จะต้องทำอะไรก็ต้องไม่ลืม. เช่น การแจ้งวันสอบต่างๆ. การอ่านหนังสือเตรียมสอบเอง
ต้องรู้ว่าจะสอบเมื่อไหร่ จะวางแผนการอ่าน การเตรียมแต่ละเรื่องอย่างไร ตอนนี้การบ้านยังน้อยเพราะว่าหนังสือที่ใช้เรียนนั้นยังทยอยพิมพ์เอาออกมาใช้อยู่(.
เนื่องจากหนังสือเอาต้นฉบับมาจากที่บางเขนแล้วต้องปรับปรุงก่อนพิมพ์ใช้และตรวจสอบหลังทำเสร็จอีก ขั้นตอนจึงนาน.
แต่เดี๋ยวผ่านไปอีกหน่อยการบ้านจะเยอะขึ้นอีกมาก อาจารย์บอกมาค่ะ)

งั้นช่วงนี้ฝึกด้านไหนให้ลูกๆไปก่อนระหว่างลูกๆจะได้เจอกับบทเรียนจริงๆไปก่อนก็แล้วกันนะค่ะ
ตามแต่คุณพ่อคุณแม่จะพิจารณาแต่ขอบอกสำหรับผู้ปกครองท่านใดที่ยังไม่ทราบมาก่อนเกี่ยวกับ เกียรติบัตรของนักเรียนเมื่อลูกเรียนจบชั้นป.1
ถ้าเกรดเฉลี่ยรวมตลอดทั้งปีถึง 3.75 ก็จะมีโอกาสได้รับเกียรติบัตรประเภทที่หนึ่ง คือ ผลการเรียนเด่น ความประพฤติดี. อันนี้ลูกเราต้องมีความประพฤติดี
ตามคุณลักษณะ 19 ประการที่ทางโรงเรียนกำหนดด้วยนะค่ะ ถึงจะผ่านการพิจารณาของอาจารย์ทุกท่านในระดับชั้นป.1 เพราะฉะนั้นนอกจากจะเรียนดีและเก่งแล้ว
ก็ต้องประพฤติตัวดีด้วยนะค่ะ. ห้ามเกเรและตั้งใจเรียนค่ะ. สู้ๆนะค่ะ ผู้ปกครองและเด็กๆทุกคนมาตั้งเป้าหมายดูสักครั้งว่าลูกจะทำได้ประมาณไหน.
ไม่ได้ให้แข่งขันกับเพื่อนนะค่ะแต่เป็นการแข่งขันกับตัวเอง เพราะเด็กต้องตั้งใจอ่าน เขียนและประพฤติตัวให้ดี
ส่วนคุณพ่อคุณแม่ก็ต้องสละเวลาส่วนตัวมาดูแลลูกมากขึ้น. ทุกอย่างขึ้นอยู่กับเราค่ะ แข่งกับตัวเราเองว่าจะมีการพัฒนาลูกๆของเราเองไปมากน้อยแค่ไหน.
เกียรติบัตรเป็นหนทางหนึ่งที่มองในด้านบวกก็คือ รางวัลแห่งความสำเร็จ ความทุ่มเท ความเอาใจใส่. และช่วยเสริมความมั่นใจว่า. เด็กทำได้.
สร้างคุณค่าให้กับตัวเองสร้างความภูมิใจ(. เหมือนจะสร้างความฮึกเหิมเล็กๆ. ให้กับเอมิจังสมัยที่เคยได้รับเมื่อตอนป.1มาว่า ถึงฉันจะตัวเล็กที่สุดของชั้นเรียน
ชั้นก็ผ่านมาได้นะ). หากคุณอยากฝึกลูกๆให้ลองตั้งเป้าหมาย. ลองเริ่มจากการทำอะไรเล็กๆก่อนให้สำเร็จ แล้วค่อยเพิ่มขนาดของเป้าหมายขึ้น.
เค้าก็จะมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นค่ะ. ดิฉันก็ต้องฝึกลูกๆเหมือนๆ เพื่อนผู้ปกครองทุกท่านเหมือนกัน มาลองพยายามไปด้วยกันค่ะ. เป็นเพื่อนคู่คิดของลูก.
และร่วมสร้างสังคมที่ดีๆของลูกไปด้วยกันตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 เลย. ยินดีต้อนรับเพื่อนๆผู้ปกครองทุกท่านเลยนะค่ะ. ในฐานะคนเก่าแก่ที่เคยผ่านมาก่อน.

หากท่านผู้ปกครองมีอะไรจะบอกกล่าว แจ้งข่าว. ประกาศต่อ. เรื่องราวเกี่ยวกับลูก การเรียน. โรงเรียน. ก็ฝากข่าวกันได้นะค่ะ
ยินดีค่ะ(ดิฉันก็เป็นผู้ปกครองธรรมดาคนหนึ่งที่รักลูกเหมือนท่านนั่นแหละค่ะ)

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

Powered by EasyBlog for Joomla!